

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Paa den yderste Dag.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429413451408/facsimile.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

det høres over al Verden; og han sprang som den jagede Hind, og ved hvert Trin stødte han Foden mod skarpe Flintesteen, og de skar hans Fødder og det smertede ham. »Hvor komme disse skarpe Stene her? Som vissent Løv ligge de hen over Jorden!«

5 »Det er hvert uforsigtigt Ord, Du lod falde, og som saarede din Næstes Hjerter langt dybere, end Stenene nu saare din Fod!«

[39] »Det tænkte jeg ikke over!« sagde Sjælen.

»Dømmer ikke, saa skulle I ikke dømmes!« klang det gennem Luften.

10 »Alle have vi syndet!« sagde Sjælen og løftede sig atter. »Jeg har holdt Løven og Evangeliet, jeg har gjort, hvad jeg kunde gjøre, jeg er ikke, som de Andre!«

Og de stode ved Himlens Port, og Engelen, Indgangens Bevogter, spurgte: »Hvo er Du? Siig mig din Tro og viis mig den 15 i dine Gjerninger!«

»Jeg har strængt opfyldt alle Bud! jeg har ydmyget mig for Verdens Øine, jeg har hadet og forfulgt det Onde og de Onde, de, som gaar den brede Vei til den evige Fordømmelse, og jeg vil det endnu, med Hd og med Sværd, dersom jeg mægter det!«

20 »Du er altsaa een af Mahomeds Bekjendere!« sagde Engelen.

»Jeg! – Aldrig!«

»Hvo, som griber til Sværdet, skal omkomme ved Sværdet, siger Sønnen! hans Tro har Du ikke. Er Du maaskee en Israels Søn, der med Moses siger: Øie for Øie og Tand for Tand! en 25 Israels Søn, hvis nidkjære Gud er kun dit Folks Gud!«

»Jeg er Christen!«

[40] »Det kjender jeg ikke i din Tro og dine Gjerninger. Christi Lære er Forsoning, Kjærlighed og Naade!«

»Naade!« klang det gennem det uendelige Rum, og Himlens 30 Port aabnede sig, og Sjælen svævede mod den aabne Herlighed.

Men Lysset, der udstrømmede, var saa blændende, saa gennemtrængende, at Sjælen veeg tilbage, som før et draget Sværd; og Tonerne klang saa bløde og gripende, ingen jordisk Tunge kan udsige det, og Sjælen bævede og bødied sig dybere og altid 35 dybere, men den himmelske Klarhed trængte ind i den, og da følte og fornam den, hvad den aldrig før saaledes havde følt, Byrden af sin Hovmod, sin Haardhed og Synd. – Det blev saa klart inden i den.

»Hvad godt jeg gjorde i Verden, det gjorde jeg, fordi jeg ikke 40 kunde anderledes, men det Onde – – det var af mig selv!«

Og Sjælen følte sig blændet af det rene himmelske Lys,

---

3 skarj skare D. 6 Fodle] = mgt. A.